

Tineke

Het mysterie 'SMOKKEN'

kon ik maar met moeite
doorgronden

Libelle
December
2009

Het sinterklaascadeautje voor mijn kleinkind is zó schattig dat ik er, voordat ik het mooi inpak, telkens weer naar wil kijken. Het is een boekje dat van het begin tot het einde met de hand is gemaakt. In kruissteekjes staat 'mijn telboek' op de rode linnen omslag, afgezet met blauwe bies. Daarna op elke pagina van wit linnen het getal waarom het gaat. De één is een omgekeerd vilten hoedje met een schattig poesje erin dat je eruit kunt halen. De twee is een zeilbootje met twee zeilen, die je ook weer los kunt maken. En zo gaat het door, de ene pagina nog liever en aantrekkelijker dan de andere. Tulpen, paddenstoeltjes, een frisgroen blad met lieveheersbeestjes, een beertje met ballonnen, kuikentjes die je uit een ei kunt halen, visjes in een vijver, een boom met knalrode appeltjes en een tros met tien druiven. Alles bevestigd met klittenband, zodat je op elke pagina het tellen vanaf het getal één kunt herhalen. Mijn oog viel erop toen ik voor de etalage van Tesselschade Arbeid Adelt stond. Een etalage waar ik nooit aan voorbij kan lopen want maar zelden kom je zulke aantrekkelijke en perfect uitgevoerde staaltjes van handwerk tegen. Kijkend naar de kruissteekjes op de omslag van het telboek dacht ik terug aan de tijd dat 'Nuttige Handwerken' een onderdeel vormde van het schoolpakket. De handwerkles verliep voor mij meestal dramatisch. Het lapje waarop gekruissteekt moest worden, was in mijn handen al snel smoezelig gekreukeld en vol bloedvlekjes omdat ik zo vaak in mijn vinger prikte. En toch deed ik echt mijn best, want dat een Nuttig Handwerk ook mooi kon zijn, zag ik bij vriendinnen die moeiteloos die kruissteekjes voor elkaar kregen. Later moesten we smokken en dat mysterie kon ik maar met moeite doorgronden, al zag ik ook wel dat het resultaat heel mooi kon zijn. De handwerkjuf hield ons vaak en met overtuiging voor dat iedere man recht had op een echtgenote die Nuttig kon Handwerken omdat het een gezin veel geld bespaarde als moeder alles zelf kon maken. Waarbij ze niet naliet mij een veelbetekenende blik toe te werpen. De moed zank mij dan in de schoenen. Kinderen krijgen leek me al niks, maar dan ook nog al die priegelkleertjes zelf moeten maken, deed me het hele idee van trouwen oprecht tegenstaan. Gelukkig trof ik een man die geen enkele eis stelde op het gebied van Nuttige Handwerken, maar ja, toen gingen er weer andere dingen mis.